

melse omfattende samtlige produktkategorier i krigsmateriellovens § 1, stk. 1, som er følgende:

- 1) materiel, som er konstrueret til militær anvendelse, og som ikke finder civil anvendelse,
- 2) skydevåben bortset fra våben, der er specielt konstrueret til jagtbrug, sportsbrug eller lignende,
- 3) ammunition, som kan anvendes til militære formål,
- 4) krudt og sprængstoffer,
- 5) komponenter og dele, som er konstrueret til at anvendes i materiel mv. som nævnt ovenfor, og som ikke finder civil anvendelse.

Dansk Industri har i den anledning præciseret, at Dansk Industri først og fremmest har tænkt på punkt 1 og 5, men ikke ser problemer i også at medtage punkt 2 og evt. punkt 3, mens punkt 4, som dækker over produkter, der kan have udbredt civil anvendelse, i givet fald bør revurderes.

Selv med denne udvidede version af Dansk Industris forslag til en tillægsbestemmelse vil der imidlertid være produkter, som ikke vil blive fanget, nærmere bestemt produktionsmidler til nye former for våben og krigsmateriel uden for EU's/WA's liste. Dette skyldes, at fremstilling af militære produktionsmidler ikke kræver tilladelse efter krigsmaterielloven, mens udførsel af sådanne produktionsmidler kræver tilladelse efter reglerne om udførsel i våbenlovens § 6, stk. 1, nr. 4.

3.5.5. Model 5: EU's/WA's våbenliste og en »catch-all«-klausul

Model 5 kunne nærmere bestemt bestå af EU's/WA's liste kombineret med en »catch-all«-klausul, som omfatter samtlige produkter, der falder ind under den opdaterede version af kategorierne i § 6, jf. model 1, når produkterne er beregnet for et embargobelagt land eller til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

En sådan ordning, som ligner den norske model, jf. afsnit 3.3., indebærer ligesom model 2 det problem, at visse allerede eksisterende typer af våben mv. ikke vil være underlagt eksportkontrol, fordi de ikke er omfattet af EU's/WA's liste, og – som i båden model 2 og 3 – det problem, at nye typer af våben mv. vil kunne eksporteres fra Danmark uden tilladelse, indtil EU's/WA's liste eventuelt opdateres.

Modellen indskrænker dog disse problemer, idet de mest kritiske våben (masseødelæggelsesvåben) vil kræve tilladelse, uanset om de ikke står på listen, ligesom udførsel af enhver form for våben mv. – også uden for listen – til de mest kritiske destinationer (lande, der er underlagt internationale våbenembargoer) vil kræve tilladelse.

Dette ændrer dog ikke ved, at det vil være muligt at eksportere de (formentlig få) typer af konventionelle våben mv., som til enhver tid måtte falde uden for EU's/WA's liste, til alle andre destinationer. Det bemærkes i den forbindelse, at også andre lande end embargolandene kan være uacceptable modtagere af konventionelle våben, f.eks. på grund af risiko for, at våbenoverførslen vil fremkalde eller forlænge en væbnet konflikt, blive brugt til intern repression eller til med magt at støtte et territorielt krav. Justitsministeriet gav således i 2003 afslag på tre ansøgninger om udførselstilladelser med slutbrugere i ikke-embargobelagte lande (Israel og Pakistan).

Det bemærkes, at Dansk Industri ikke har indvendinger mod en »catch-all«-klausul som ovenfor beskrevet, jf. afsnit 3.4.

3.5.6. Model 6: EU's/WA's våbenliste og en myndigelse til konkrete kontrolpålæg

Model 6, som ligner den portugisiske og den spanske model, jf. afsnit 3.3., indebærer ligesom model 2 og 5 det problem, at visse allerede eksisterende typer af våben mv. ikke vil være underlagt eksportkontrol, og – som i både model 2, 3 og 5 – det problem, at nye typer af våben mv. vil kunne eksporteres fra Danmark uden tilladelse.

Modellen indskrænker dog disse problemer, da udførsel af våben mv. uden for listen i en konkret sag kan underlægges et krav om tilladelse ved administrativ beslutning. Der er dog tale om en meget begrænset afhjælpning af problemet, da en udførsel kun kan underlægges krav om tilladelse, hvis myndighederne bliver opmærksomme på udførslen, inden den faktisk finder sted.

3.5.7. Konklusion

Spørgsmålet om, hvordan våbenlovens § 6 fremover bør udformes, afhænger af, om alle udførsler af alle former for våben og militært udstyr, herunder militære produktionsmidler, til enhver tid skal være underlagt våbeneksportkontrol, eller om man af hensyn til våbeneksportørernes og andre berørtes interesse i en mere en-